

Олег Валецки, Рус, припадник Војске Републике Српске у Одбрамбено-отаџбинском рату је изјавио: Руски добровољци су ојачали српску војску не само бројно, већ и психолошки, давали су Србима велику моралну подршку и зато је непријатељска пропаганда настављала да тврди да у борбеним дејствима учествују хиљаде "руских плаћеника". Број добровољаца за све време рата није премашио 600-700 људи".

Погинуло је 37 руских добровољаца. Први споменик руским добровољцима је подигнут у Вишеграду. Споменик је подигнут средствима донатора из Русије, средствима Владе Републике Српске, а у организацији удружења грађана српско-руске заједнице "Завет" из Бијељине.

Председник удружења грађана српско-руске заједнице "Завет" из Бијељине, Саво Цвијетиновић је истакао:

- Морамо знати да је у то време извршена агресија на државу Југославију, да је српски народ буквално раскомадан на неколико држава и да се из тог стања јавио братски глас обичног народа из Русије, добровољаца који су дошли да поделе са нама судбину. Њих није слала држава, њих није слала никаква организација, они су једноставно дошли вођени срцем. Многи од њих су ту страдали и оно најмање што ми можемо да урадимо јесте да се помолимо Богу за њихове душе и да се сећамо заједно са њиховим породицама жртава које су они поднели за наш српски народ. Људи који су ратовали у редовима Војске Републике Српске били су нешто најчеститије што је могло да се појави на овим просторима. То су напросто племенити људи. Није познато да је било ко урадио било шта што би, не дај Боже, било ратни злочин или било шта што би могло да се подведе под једно ненормално понашање, ако се, наравно, апстрахујемо од тога де је сам рат ненормално понашање.

Споменик српским добровољцима замислио је српски скулптор Небојша Савовић, који тађе ради на рестаурацији храма Светог Саве у Београду. Своју концепцију он објашњава на следећи начин:

- Тај основни концепт био је једна вертикала. Мислим да су то људи који су гинули усправно. Сам споменик је висок четири метра. Израђен је од камена, тамо је измешана црвена, црна и сива боја као један амбијент ратишта, као једна мешавина крви и барута. На врху тог споменика је један карактеристичан руски крст, који је видљив са све четири стране света. А у подножју споменика су као документарни податак уклесана имена, презимена, година рођења и погибије. У самом средишту споменика је упаљено кандило. Цела прича је једна врста светилишта под отвореним небом. Њихова имена симболично су "уздизана" у вертикалу, заједничко стабло, "српски запис" - симбол колективног опстанка српског народа."

Руски добровољци који су погинули као припадници Војске Републике Српске у Одбрамбено-отаџбинском рату Српског народа (1992-1995) су:

1. Александров Александар

Рођен 1961 г. у Санкт Петербург. Артиљеријски официр, ветеран Придљестровња и Абхазије. У Републици Српској од краја 1992. г. Командир Руског ударног одреда (Одред Александрова) који је деловао код Скелана и у Сарајеву (Хреша). Погинуо 21.05. 1993. г.

у рејону Борја од експлозије мине током извиђачке акције. Сахрањен на гробљу с. Хреша (Српско Сарајево).

2. Анисимов Валериј

Рођен 1956. г. у Санкт Петербургу. Погинуо 1995. године. Посмртни остаци допремљени у Русију.

3. Астапенков Анатолиј Сергејевич

Рођен у граду Перм 17. новембра 1968. г. У Совјетској Армији служио у морнаричкој пешадији. Ожењен, има сина. У Републици Српској од зиме 1993. г. Ратовао у саставу ударног одреда код Власенице, у одреду Александрова (Хреша-Српско Сарајево), 2. Руског добровољачког Одрода (Прача-Пале) и 3. РДО (Јеврејско гробље-Српско Сарајево). Јуначки погинуо на положају Златиште (на северу Српског Сарајева) 20. јануара 1994. г. Сахрањен на војничком гробљу у Дољим Милићима (Српско Сарајево)

4. Баталин Сергеј Јурјевич

Рођен 14. септембра 1961. г. у Москви. По струци лекар. Ожењен у Републици Српској од јануара 1993. г. Као војни лекар у саставу 1. Козачког одреда непосредно учествовао у борбеним дејствима. У борби за село Твирковићи од експлозије противпешадијске мине изгубио стопало. Умро у јесен 1993. г. у Вишеграду. Сахрањен на гробљу Црнућа у Вишеграду.

5. Богословски Константин Михајлович

Рођен 04. фебруара 1973. г. на Памиру (Таџикистан) Живео у Москви. У Републици Српској од краја марта 1993. г. Ратовао у саставу 2. Обједињеног Руског Добровољачког Одрода (2.ОРДО) (Вишеград-Горажде). Погинуо 12. априла 1993. г. током јуначке

одбране узвишица Заглавак и Столац, као митраљезац бранећи заставу на положају. Сахрањен на војно-црквеном гробљу у Вишеграду

6. Бондарец Олег Дмитријевич

Рођен 4. априла 1969. г. у Кијеву (Украјина). Од 1994. године ратовао у саставу српских одреда У Српском Сарајеву ("Бели вукови", батаљон на Добрињи). Погинуо 20. новембра 1995. г. у Озренској улици Српског Сарајева. Сахрањен на војничком гробљу у Дољим Милићима (Српско Сарајево)

7. Бочкарјов Александар Јурјевич

Рођен 6. априла 1971. г. у Вороњежу. У Републику Српску стигао крајем 1993. у Српско Сарајево. Погинуо у саставу 3. РДО (Јеврејско гробље) 10. фебруара 1994. г. од снајперске ватре. Сахрањен на војничком гробљу у Дољим Милићима (Српско Сарајево).

8. Биков Валериј

Рођен 1962. г. Активан официр у чину капетана. У последње време живео у Санкт Петербургу. У Републици Српској од краја октобра 1992. г. Ратовао у саставу 2. РДО (Вишеград) и 3. РДО (Јеврејско гробље-Српско Сарајево), као и у саставу српских јединица. Завршио тенковску школу у Бањалуци. Погинуо августа 1995. г. у рејону Добриња од снајперске ватре. Сахрањен на војничком гробљу у Дољим Милићима (Српско Сарајево).

9. Гаврилин Валериј Дмитријевич

Рођен 1963. г. у Гродну (Белорусија) У последње време живео у Петербургу, где је и завршио економски факултет. Ратовао у Придњестровљу. У Републици српској од новембра 1992. године. Ратова у саставу 2. РДО (Вишеград) 2. ОРДО (Горажде) и 3

РДО. (Јеврејско гробље-Српско Сарајево) и краће време у гарди "Пантери" (Бијељина) Био међу најпознатијим и најиздржљивијим добровољцима. Погинуо 5. априла 1995. г. од снајперске ватре на Грбавици-Српско Сарајево. Сахрањен на војничком гробљу у Дољим Милићима (Српско Сарајево).

10. Ганијевски Василиј Викторович

Рођен 16. јануара 1960. г. у граду Кримск (Краснодарска област) У последње време живео у граду Саратову, активно учествовао у саратовској козачкој организацији. У Републици Српској од јануара 1993. г. Ратовао у саставу Козачког одреда (Вишеград) Погинуо 12. јануара 1993. године у селу Твирковићи током операције заузимања долине Ораховци код Вишеграда. Сахрањен на војничком гробљу у Вишеграду.

11. Гешатов Виктор

12. Десјатов Виктор Николајевич

Рођен 12. јануара 1955. г. Питомац дечјег дома. Учествовао у раду Козачке организације. Ратовао у Придњестровљу. У последње време живео у граду Јекатеринбургу. У Републици Српској од марта 1993. г. Ратовао у саставу 2. ОРДО (Горажде) и 3. РДО (Јеврејско гробље-Српско Сарајево). Јуначки погинуо 6. јануара 1994. г. извлачећи трудницу под снајперском палбом на Јеврејском гробљу-Српско Сарајево. Сахрањен на војничком гробљу с. Доњи Милићи (Српско Сарајево).

13. Иванов Сергеј Јевгенијевич

У последње време живео у Санкт-Петербургу. У Републици Српској од септембра 1995. г. Погинуо у Сарајеву. Сахрањен на војничком гробљу с. Доњи Милићи (Српско Сарајево).

14. Котов Генадиј Петрович

Рођен 1960. г. у граду Волгодонску (Ростовска област). Ратовао у Придњестровљу. У Републици Српској од децембра 1992. г. Ратовао у саставу Вишеградског козачког одреда. Био начелник штаба, а потом командир тог одреда. Погинуо 9. фебруара 1993. г. у заседи код Вишеграда. Био сахрањен на војничко-црквеном гробљу у Вишеграду. Посмртни остаци 1994. г. пренети и поново сахрањени у граду Волгодонску, где живи његова удовица са децом.

15 . Куцаров Јордан

Рођен 1968. г. у Бугарској, у граду Стара Загора. Ратовао у извиђачком одреду "Бели вукови" (Пале-Јахорина) Сарајевско-Романијског корпуса Војске Републике Српске. Погинуо у борби на планинском масиву Трескавица 4. јула 1995. г. Посмртни остаци пренети и поново сахрањени у Бугарској.

16. Лучински Леонид

Рођен 1970. г. у граду Адлер (Краснодарска област). Погинуо 1995. г. Посмртни остаци пренети и поново сахрањени у Русији.

17. Малишев Роман Серафимович

Рођен 20. фебруара 1970. г. у граду Вјатка (Киров). Три године био послушник Валаамског манастира. У Републици Српској од средине 1994. г. Ратовао у саставу 3. РДО (Јеврејско гробље-Српско Сарајево) и одреда "Бели вукови" (Јахорина-Пале). Одликовали су га посебна одважност и снажан дух. Погинуо 25. октобра 1994. г. током борби на Мојшевичком брду у северозападном делу Српског Сарајева. Романово тело је откупљено од непријатеља и сахрањено на војничком гробљу с. Доњи Милићи (Српско Сарајево).

18. Малишев Петар Анатољевич

Рођен 25. јуна 1967. г. у Москви. Ратовао у Придњестровљу. У Републици Српској од децембра 1992. г. Ратовао у саставу 2. РДО (Вишеград-Прибој-Прача (Пале)), 3. РДО (Јеврејско гробље-Српско Сарајево) и одреда "Бели вукови" (Јахорина-Пале). Одликовали су га храброст и предусретљивост. Погинуо 3. октобра 1994. г. током борби за Мојшевичко брдо у северозападном делу Српског Сарајева. Сахрањен на војничком гробљу с. Доњи Милићи (Српско Сарајево).

19. Мелешко Сергеј Владимирович

Рођен 29. јуна 1965. г. у граду Минералне Воде (Ставропољска област). Служио као специјалац у ОМОН-у (специјалним снагама милиције) у граду Риги (Летонија). У Републици Српској од почетка јесени 1992. г. Ратовао у саставу 1. РДО (Српска Херцеговина)-Требиње-Погинуо 30. септембра 1992. г. у рејону Гацка у оклопном возилу од експлозије мине. Сахрањен на гробљу у Билећи.

20. Мирончук Сергеј Александрович

Рођен јануара 1970. г. у Одеси (Украјина). У Републици Српској од децембра 1993. г. Ратовао у саставу батаљона на Добрињи (Српско Сарајево) и јединице "Бели вукови" (Јахорина-Пале). После рањавања заробљен 18. јуна 1995.г. Муслимани га после зверског мучења убили на планини Трескавици код Трнова. Његово тело је размењено и сахрањено на гробљу у Доњим Милићима (Српско Сарајево).

21. Неоменко Борис Владимирович

Рођен 1963. г. У Републици Српској од лета 1993. г. Ратовао у саставу 3. РДО (Јеврејско гробље-Српско Сарајево). Погинуо 3. октобра 1994. г. на Јеврејском гробљу-Српско Сарајево. Сахрањен на војничком гробљу с. Доњи Милићи (Српско Сарајево).

22. Нименко Андреј Николајевич

Рођен 10. септембра 1972. г. у Москви. У лето 1992. г. ратовао у Придњестровљу у саставу ТСО. У Републици Српској од новембра 1992. г. ратовао у саставу 2. Руског Добровољачког Одрода као митраљезац. Јуначки погинуо на Орловој гори код Вишеграда 3. децембра 1992. г. током операције ослобађања рејона Почивала. Сахрањен на војничком гробљу у Вишеграду.

23. Петраш Јуриј Сергејевич

Рођен 1967. г. у Белорусији. Активни официр. У Републици Српској од 1995. г. ратовао у саставу "Бели вукови" (Јахорина-Пале). Погинуо 11. октобра 1995. г. у рејону планине Хум (Трново). Сахрањен на војничком гробљу у с. Доњи Милићи (Српско Сарајево).

24. Пилипичик Јуриј Павлович

Рођен 3. марта 1967. г. у Кишињову (Молдавија). Живео у Одеси. Ратовао у интервентној (ударној) чети Илијашке бригаде Војске Републике Српске. Погинуо 16. јуна 1995. г. у рејону Мошевичког брда (Нишићи плато) северозападно од Сарајева, приликом одбијања непријатељског напада. Сахрањен на гробљу у Сокоцу (Република Српска).

25. Попов Димитриј □□□□

Рођен и живео у Санкт-Петербургу. У Републици Српској од фебруара 1993. г. Ратовао у саставу 2. Обједињеног Руског Добровољачког Одрода (2. ОРДО) Горажданске бригаде Војске Републике Српске. Погинуо 12. априла 1993. г. током јуначке одбране узвишица Заглавак и Столац код Вишеграда. Тело Димитрија Попова остало је на бојном пољу, а после ослобађања села Ђанкићи, сахрањен је на црквеном гробљу у Вишеграду.

26. Самојлов Виктор

Рођен 1965. г. у Новосибирску. Погинуо 1995. г. Посмртни остаци пренети и поново сахрањени у Русији.

27. Сапоненко Андреј

Рођен 1956. г. у Ростову на Дону. Погинуо 1995. г. Посмртни остаци пренети и поново сахрањени у Русији.

28. Сафонов Владимир Васиљевич

Рођен 30. маја 1957. г. у Семипалатинску (Казахстан). Активан поморски официр у звању капетана корвете. У последње време живео у Санкт-Петербургу. У Републици Српској од фебруара 1993. г. Ратовао у саставу Горажданске бригаде. Јуначки погинуо 12. априла 1993. г. током одбране узвишица Заглавак и Столац код Вишеграда. Сахрањен на војничком гробљу у Вишеграду (Република Српска).

29. Славен Олег Станиславович

Рођен 10. априла 1970. г. у граду Доњецку. У Републици Српској од лета 1995. г. Ратовао у руском ударном одреду 1. (Касиндолског) батаљона 1. Сарајевске бригаде Војске Републике Српске, одреду "Бели вукови" (Јахорина-Пале) Сарајевско-Романијског корпуса. Погинуо 24. јула 1995. г. приликом заузимања муслиманске енклаве Жепа. Сахрањен на гробљу у Милићима.

30. Сичов Јуриј

Рођен 1967. г. Живео у граду Курган (Чељабинска област). Погинуо 1995 г. Посмртни остаци допремљени у Русију.

31. Тептин Александар Георгијевич

Рођен 12. септембра 1969. г. Живео у граду Перм. У Републици Српској од почетка 1993. г. Ратовао у српском ударном одреду у граду Власеници, руском ударном одреду Александрова (Скелани-Хреша), 2. Руском Добровољачком Одреду (Прача. Подграбски батаљон 1. Романијске бригаде (Пале)). Током дубинског извиђања 2. РДО у рејону Челопека (село Дјатели) недалеко од Сарајева нестао 7. јуна 1993. г.

32. Тамилин Алексеј Валерјевич

Рођен 9. јула 1961. г. Пре поласка у рат служио као мајор у милицији града Краснојарска. У Републици Српској од јесени 1994. г. Ратовао у саставу српских јединица у рејону града Трнова и одреду "Бели вукови" (Јахорина-Пале). Био је храбар, омиљен и поштован од својих ратних другова. Погинуо 14. децембра 1994. г. током борби у рејону Трнова на југозападу Српског Сарајева. Сахрањен на војничком гробљу у с. Доњи Милићи (Српско Сарајево).

33. Трофимов Михаил Викторович

Рођен 16. фебруара 1963. г. у граду Дивногорску (Краснојарска област). Завршио десантни факултет Новосибирске више војно-политичке школе. Служио у Авганистану где је тешко рањен и одликован са два ордена Црвене Заставе. После напуштања војне службе живео у граду Одеси, радио као инструктор борбе прса у прса и каскадер у Одеском филмском студију. Ратовао у саставу 2. Руског Добровољачког Одрода, био његов командир. У то време је 2. РДО био смештен у селу Прача у рејону Пала. Био је вешт командир, храбар, омиљен и поштован од својих ратних другова и српског становништва. Током извиђачко-диверзантског упада на непријатељску територију, 7. јуна 1993. г. смртно рањен и издахнуо истог дана у болници "Коран" на Палама. Био сахрањен на црквеном гробљу села Прача (Пале). Касније су посмртни остаци пренети и поново сахрањени у Калиновки, Виницка област у Украјини, где живе његови родитељи.

